

[Løje.]

bejdere eller Bønder. Naar vi om faa Dage staar over for Slagterikonflikten, som vi desværre næppe undgaar, og Slagteriarbejderne nægter at arbejde paa de Vilkaar, de har, og som i Forhold til de Vilkaar, andre Arbejdere har, er ret rimelige, tænker jeg, at den ansvarlige Minister fra dette Sted vil sige: Vel, saa opfordrer jeg andre Arbejdere til at tage dette Arbejde op, som de Arbejdere, der hidtil har været beskæftiget ved det, ikke vil udføre.

Den Handling, Ministeren her har opfordret til, betegnes undertiden med et meget stærkt Udtryk, en Betegnelse, som naar den er fæstet paa en Mand, næsten mærker ham for Livet: Skruebrækker — er det ikke det værste eller et af de værste Skældsord, man kan anvende her i Landet? Og det er i Virkeligheden Skruebrækkeri, kan man godt sige, som den højtærede Handelsminister opfordrer til. Jeg vil gerne tage det som Udtryk for, at Socialdemokratiet ikke længere vil følge den Linie, dette Parti hidtil har fulgt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Fra en lille Kreds af smaa Landbrugere oppe ved den lille By Nykøbing S. er der kommet en Henvendelse, som jeg har forelagt i Udvalget angaaende Sukkerordningen. De paagældende har lidt en Del ved Saltvandsoversvømmelse, det har til Følge, at de ikke kan dyrke ret mange Slags Afgrøder paa deres Jord i den første Tid. Konsulenterne siger, at det bedst er Runkelroer og Sukkerroer. Disse Folk har derfor henvendt sig til mig og bedt mig om at bære det Ønske frem, at de i den kommende Sommer fik Lov til at dyrke et mindre Areal med Sukkerroer. Det drejer sig om ca. 30 Tdr. Land. Denne Henvendelse har Udvalget taget meget velvilligt paa, og vi har overleveret den til Handelsministeren, som ogsaa har taget meget velvilligt paa den. De paagældende skal skaffes ind paa Sukkerfabrikken Vestsjælland, men den ønsker ikke at skyde de gamle Dyrkere ud, saa det maa ske ved en Tillægsordning. Dette beskedne Andragende er givet til Handelsministeren, og jeg har taget Ordet for at faa Ministerens Udtalelse om, at han vil tage velvilligt paa det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Den højtærede Handelsminister mente ikke, at der havde været noget at fordele, hvis Staten ikke havde været passiv Interessent — det er vist bedst, jeg bruger dette Udtryk; det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch som Akademiker tilsyneladende er uvidende om Betydningen af Udtrykket „sleeping partner“ og mener, at jeg har brugt det i en odios Betydning. Maa jeg sige, at Ordet „sleeping partner“ betyder passiv Interessent, og der er intet som helst odios i dette Udtryk.

Ministeren udtalte altsaa, at hvis Staten ikke havde været passiv Interessent, havde der ikke været noget at fordele. Nej, det er rigtigt, saa havde det Beløb, der efter min Mening tilkommer Dyrkerne og Fabrikkerne, været fordelt mellem de paagældende Parter, og saa havde der ikke været Grund til at fremkomme med det Krav, som nu er fremkommet.

Naar Ministeren mener, at Fabrikkerne er blevet godt behandlet, maa jeg dog have Lov til at sige, at jeg er af den Opfattelse, at naar Fabrikkerne kun kan opnaa 4, højst 5 pCt. af den Kapital, der er anbragt i dem, og man overhovedet ikke tager noget som helst Hensyn til Reserven, der andrager omtrent det samme Beløb som Aktiekapitalen, er Fabrikkerne og de interesserede, Aktionærene, behandlet paa en meget daarlig Maade. De ved, hvad Staten maa betale, hvis den skal ud og laane Penge, og hvis vi anstiller det Tankeeksperiment, at Staten i Stedet for havde overtaget Fabrikkerne og betalt Fabrikkerne Aktiekapitalen og Reserverne, saa ved vi alle sammen, at det havde været muligt at anbringe de Midler i Stats- og Kommuneobligationer, som er de sikreste Papirer her i Landet, og derved vilde der være opnaaet en Rente, som i det mindste var 50 pCt. højere end den Dividende, der i Dag udbetales af Fabrikkerne.

Larsen-Badse: Jeg vil gerne fremsætte et Par Bemærkninger om de Penge, der er at fordele, og hvorledes de er kommet frem. Der er to Ting, som staar i Forbindelse med hinanden. Hvis vi ikke havde haft et saa gunstigt Aar i 1933, havde der ingen Penge været, og hvis der ikke havde været et saa daarligt, som det var i 1934, havde der heller ikke været nogen Penge. Overskuddet af Sukkerproduktionen i 1933 kunde føres over og sælges i 1934 til den Pris, der staar i Loven. Prisen, der kunde være opnaaet ved Eksport, havde kun været $\frac{1}{3}$ af den, der